

РЕШЕНИЕ

Номер 1584

15 юли 2013 година

град Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – БУРГАС, в публично заседание на трети юли, две хиляди и тринадесета година, в състав:

Съдия: Златина Бъчварова

Секретар Г.Д.

като разгледа докладваното от съдия Златина Бъчварова административно дело номер 394 по описа за 2013 година, VIII- ми състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 във връзка с чл.216, ал.6 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на „Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънтс“ ЕООД, ЕИК по Булстат ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от Ф.Д.М.П. и М.А.Г.Т. против Заповед №ДК-11-Б-5 от 17.01.2013 година на началника на РО „НСК“-Бургас, ДНСК-Югоизточен район, с която е отменено Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година за „БКТП №11, 20/0,4 кV, 2x800 кVA, външно кабелно ел.захранване 20кV, тип NA2XS(F)2Y 3x(1x185) кв.м., площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение“ в ПИ с идентификатор 44094.3.955 по к.к. на с. „Лозенец“, в местността „Смайлов чаир“, издадено от главен архитект на Община Царево на името на дружеството.

Жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата. Твърди, че заповедта е незаконосъобразна и моли съда да я отмени. В подкрепа на твърденията си ангажира извършването на съдебно-техническа експертиза. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Представени са писмени бележки, в които са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, идентични с тези в сезиращата съда жалба.

Ответникът по жалбата- началникът на РО „НСК“ – Бургас, РДНСК- Югоизточен район, чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли. Представя административната преписка за издаване на заповедта, както и допълнителни доказателства. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Заинтересованата страна – Главен архитект на Община Царево, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за основателна и моли съда да отмени заповедта на началника на РО „НСК” – Бургас, РДНСК- Югоизточен район като неправилна и незаконосъобразна. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Административен съд- Бургас, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал.4 ЗУТ, от лице, което има правен интерес, съдържа необходимите форма и реквизити, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Административното производство пред началника на РО „НСК”-Бургас, РДНСК- Югоизточен район е иницирано служебно от органа, при упражняване правомощия относно законосъобразността на издаденото на дружеството разрешение за строеж, съобразно чл.156, ал.2 ЗУТ.

Със заявление, вх.53-00-282/27.04.2010 година/л.30-32 от делото/ и заявление, вх.№1493/1/21.12.2012 година/л.29 от делото/ и въз основа на комплексен доклад от „Координати груп 2003”ООД и одобрени на 15.07.2010 година инвестиционни проекти от главен архитект на Община Царево „Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънтс”ЕООД е поискало, на основание чл.148, ал.4 от ЗУТ, да му се издаде Разрешение за строеж за „БКТП №11, 20/0,4 кV, 2x800 кVA, външно кабелно ел.захранване 20кV, тип NA2XS(F)2Y 3x(1x185) кв.м., площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение” в ПИ с идентификатор 44094.3.955 по к.к. на с. „Лозенец”, в местността „Смайлов чаир”, като собственик на описания поземлен имот, съобразно представения нотариален акт №66, т.ІХ, рег.№5916, дело №1544/13.12.2007 година на нотариус №370 на Нотариалната Камара /л.54-60 от делото/.

Одобрените инвестиционни проекти касаят изграждане на строеж: „БКТП №11, 20/0,4 кV, 2x800 кVA, външно кабелно ел.захранване 20кV, тип NA2XS(F)2Y 3x(1x185) кв.м., площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение” в ПИ с идентификатор 44094.3.955 по к.к. на с. „Лозенец”, в местността „Смайлов чаир” като същите са изготвени във фаза „Работен проект”- части „Електро”, „Геодезия” и „План за безопасност”.

С първото, описано по-горе заявление вх.№53-00-282 от 27.04.2010 година за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за строеж са представени проекти за строеж „БКТП №11, 20/0,4 кV, 2x800 кVA, външно кабелно ел.захранване 20кV, тип NA2XS(F)2Y 3x(1x185) кв.м., площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение” в ПИ с идентификатор 44094.3.955 по к.к. на с. „Лозенец”, в местността „Смайлов чаир”, като същите са били одобрени от главния архитект на Община Царево на 15.07.2010 година, без да се издаде разрешение за строеж/л.30-32 от делото/.

Жалбоподателят е подал второ заявление, вх.№53-00-1493/1/21.12.2012 година/л.29 от делото/ за получаване на разрешение за строеж, като гл. архитект на общината на същата дата е издал Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година.

Това разрешение за строеж е изпратено служебно на РДНСК-Югоизточен район за осъществяване на контрол за законосъобразност по реда на чл.149, ал.4 ЗУТ, като на 11.01.2013 година е съставен констативен протокол, в който е прието, че при издаване на Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година на главния архитект на община Царево са спазени предвижданията на ПУП, както и правилата и нормативите за устройство на територията, спазени са и изискванията на чл.148, ал.9 ЗУТ. Било прието също така, че разрешението за строеж е издадено в нарушение на нормата на чл.169, ал.1, т.2 ЗУТ, тъй като липсва одобрен технически проект по част „Пожарна безопасност“, както и че инвестиционните проекти са одобрени от главния архитект на Община Царево на 15.07.2010 година, а разрешението за строеж е издадено на 21.12.2012 година, т.е. извън предвидения в нормата на чл.145, ал.4 ЗУТ 1-едногодишен срок. Установено било и нарушение на чл.66 във връзка с чл.143, ал.1, т.3 ЗУТ/л.26-28 от делото/, тъй като съгласно предварителен договор №112017781/13.12.2008 година с ЕВН България „Електроразпределение“ АД, БКТП 11 ще се охранява от БКТП 10, а той от своя страна ще се охранява от ВС/възлова станция/, предвидена по предварителен договор №112017778/03.12.2008 година, за която до момента не било издадено разрешение за строеж, т.е. липсва валиден договор за присъединяване към мрежата на техническата инфраструктура.

Ето защо, производството по осъществяване на административен контрол за законосъобразност на издаденото разрешение за строеж по реда на чл.156, ал.3 ЗУТ, е завършило с издаването от Началника на РО „НСК“ – Бургас, РДНСК-Югоизточен район, на Заповед №ДК-11-Б-5/17.01.2013 година, с която е отменил като незаконосъобразно разрешение за строеж №165/21.12.2012 година, която е предмет на оспорване в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка, съобразно разпоредбата на чл. 146 АПК във връзка с чл. 168 АПК, се налагат следните правни изводи :

На първо място, Заповед №ДК-11-Б-5/17.01.2013 година е издадена от компетентен орган - Началникът на РО „НСК“ -Бургас, РДНСК, Югоизточен район в рамките на делегирани със Заповед №РД-13-381 от 26.11.2012 година на началника на ДНСК правомощия и съобразно нормата на чл. 216, ал.6 ЗУТ и е в съответната форма. Ето защо, е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че административният акт е нищожен като издаден от некомпетентен орган.

На второ място, при издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила и е постановена в съответствие с целта на закона. Производството пред административния орган е осъществено в сроковете, предвидени в нормата на чл.156, ал.1 ЗУТ, видно от представеното по делото писмо на кмета на община Царево, рег.№24-00-548/27.12.2012 година, с което на началника на РДНСК, Югоизточен район са изпратени 5 броя разрешения за строеж, в изпълнение нормата на чл.149, ал.5 ЗУТ, сред които е и разрешение за строеж №165 от 21.12.2012 година, получено в РО „НСК“ – Бургас на 03.01.2013 година/л.114 от делото/. Заповедта, предмет на настоящото производство, е издадена на

17.01.2013 година и е спазен 14-четирнадесет дневния срок по чл.156, ал.1 ЗУТ, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

Същата е издадена и в съответствие с материалния закон.

Не се спори, че жалбоподателят е собственик на ПИ с идентификатор 44094.3.955 по к.к. на с. „Лозенец“, в местността „Смайлов чаир“, съобразно представения нотариален акт №66, т.IX, рег.№5916, дело №1544/13.12.2007 година на нотариус №370 на Нотариалната Камара, в който е разположен обекта, за който е издадено процесното разрешение за строеж /л.54-60 от делото/.

Съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя, че не е необходимо да се представи одобрен технически проект по част „Пожарна безопасност“ в инвестиционните проекти. Проектът на част „Пожарна безопасност“ е предвиден като част от обхвата на инвестиционните проекти с разпоредбата на чл.3, ал.1, т.5 от Наредба №4 от 21.05.2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти на Министъра на регионалното развитие и благоустройството/Наредба №4/. Тази разпоредба е в сила от 05.06.2010 година /ДВ, бр.96/2009 година/ и като материалноправна норма има действие само заанапред, а инвестиционните проекти са представени за одобряване, видно от цитираното заявление вх.№53-00-282 на 27.04.2010 година. Освен това, нормата на чл.3 от цитираната наредба е диспозитивна, т.е. изброените проектни части не са задължителни, а по арг. от чл.4 от Наредбата преценката за това какви части да бъдат включени в проекта е предоставена на инвеститора, който определя и възлага фазите на проектиране и частите на проекта за всяка отделна фаза в зависимост от спецификата и вида на обекта, като при възлагане на частите на проекта се спазват изискванията за задължителен минимален обхват по чл.144, ал.1, т.3 от ЗУТ. Освен това, видно от положително становище на МВР-Районно управление „Пожарна безопасност и спасяване“ - Царево, изх. №529 / 20.10.2009 година, инвестиционните проекти са съгласувани и одобрени, съобразно нормата на чл.143, ал.1, т.2 ЗУТ/л.122 от делото/. В подкрепа на изложеното за липса на нарушение на чл.143, ал.1, т.2 ЗУТ и чл.169, ал.1, т.2 ЗУТ е и заключението на вещото лице, неоспорено от страните и което съдът кредитира като безпристрастно и компетентно изготвено.

Ето защо, съдът намира, че не е налице нарушение на правилото на чл.169, ал.1, т.2 ЗУТ.

При извършения контрол за законосъобразност на атакуваната заповед, съдът намира, че не е налице и визираното от административния орган нарушение на чл.66 от ЗУТ, във връзка с чл.143, ал.1, т.3 ЗУТ, т.е. че липсва техническа инфраструктура за присъединяване към общите ел.мрежи, предвид обстоятелството, че за РУ 20 kV и възлова станция не са издадени строителни книжа и същите не са изградени.

Съобразно нормата на чл.143, ал.1, т.3 ЗУТ инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват въз основа на представени предварителни договори с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура, каквито са били представени от дружеството-жалбоподател. Следователно, условието на цитираната разпоредба е изпълнено. Изискването за представяне на окончателен договор за присъединяване е посочено в нормата на чл.177, ал.1 ЗУТ, при въвеждане на строежа в експлоатация. Освен това, съобразно нормата на

чл.20, ал.1 от Наредба №6 от 9.06.2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи/Наредба №6/ след сключване на договор за присъединяване преносното или съответното разпределително предприятие изготвя и съгласува работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта за своя сметка. А според разпоредбата на чл.14, ал.2 от Наредба №6 едно от условията за подписване на договор за присъединяване е наличието на издадено разрешение за строеж за присъединявания обект. От анализа на тези норми се налага извода, че липсва изискване за издадени разрешения за строеж на присъединителната инфраструктура като условие за издаване на разрешение за строеж на присъединявания обект.

Неоснователно е обаче възражението на жалбоподателя, че издаденото Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година не е в противоречие с нормата на чл.145, ал.4 ЗУТ, според която в случай, че в едногодишен срок от одобряването на инвестиционните проекти възложителят не направи искане за получаване на разрешение за строеж, проектът губи правно действие. От този текст се налага извода, че необходима предпоставка за получаване на разрешение за строеж е наличието на молба от страна на инвеститора /възложителя/. В конкретния случай, заявление за одобряване и съгласуване на инвестиционния проект и издаване на разрешение за строеж е подадено от жалбоподателя пред административния орган на 27.04.2010 година, вх.№53-00282 /л.30-32 от делото/. Главният архитект е одобрил проектите на 15.07.2010 година без да издаде разрешение за строеж. Едва със заявление вх.№1493/1/ от 21.12.2012 е поискано получаване на разрешение за строеж, което, както вече беше посочено, е било издадено на същата дата, но извън преклузивния едногодишен срок, предвиден в нормата на чл.145, ал.4 ЗУТ. Следователно, Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година е издадено въз основа на инвестиционен проект изгубил правно действие, което на практика представлява издаване на разрешение за строеж без одобрени инвестиционни проекти в нарушение на нормата на чл. 148, ал.4 ЗУТ, поради което атакуваната Заповед №ДК-11-Б-5 от 17.01.2013 година на началника на РО „НСК”-Бургас, ДНСК-Югоизточен район, с която е отменено Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година на главен архитект на община Царево е правилна и законосъобразна

При това положение, съдът приема, че Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година за „БКТП №11, 20/0,4 кV, 2x800 кVA, външно кабелно ел.захранване 20кV, тип NA2XS(F)2Y 3x(1x185) кв.м., площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение” в ПИ с идентификатор 44094.3.955 по к.к. на с. „Лозенец”, в местността „Смайлов чаир”, издадено от главен архитект на Община Царево на името на дружеството е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с нормата на чл.145, ал.4 ЗУТ, а жалбата на „Ибердрола Имобилиария Риъл Естейт Инвестмънтс”ЕООД- София като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора и направеното искане в полза на администрацията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 /сто и петдесет/ лева.

По тези съображения и на основание чл.216, ал.6 от ЗУТ във връзка с чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд, VIII- ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънтс“ЕООД, ЕИК по Булстат ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от Ф.Д.М.П. и М.А.Г.Т. против Заповед №ДК-11-Б-5 от 17.01.2013 година на началника на РО „НСК“-Бургас, ДНСК-Югоизточен район, с която е отменено Разрешение за строеж №165/21.12.2012 година за „БКТП №11, 20/0,4 кV, 2x800 кVA, външно кабелно ел.захранване 20кV, тип NA2XS(F)2Y 3x(1x185) кв.м., площадкови ел.кабели 0,4 кV и районно осветление – етапно изпълнение” в ПИ с идентификатор 44094.3.955 по к.к. на с. „Лозенец”, в местността „Смайлов чаир”, издадено от главен архитект на Община Царево на името на дружеството, като неоснователна.

ОСЪЖДА „Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънтс“ЕООД, ЕИК по Булстат ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от Ф.Д.М.П. и М.А.Г.Т. да заплати на РДНСК, Югоизточен район юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 / сто и петдесет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: